

ประโยค ป.ร.บ.ศ.๑-๒

วิชาแปลมคธเป็นไทย (ครั้งที่ ๒/ภาคที่ ๑)

วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

แปลโดยพยัญชนะ

เตน โข ปน สมเยน สลชโย ปริพพชโก ราชคเห ปฏิวสติ มหติยา ปริพพชกปริสาช สพุธิ ๑ เต (เทว สหายกา ชนา) “ตสฺส สนฺติเก ปพพชิสฺสามิ ปญจมาณวกสตานิ “สิวิกาโย จ รเถ จ คเหตุวา คจฺจนฺตติ อโยเชตฺวา ปญจหิ มาณวกสเดหิ สพุธิ สลชยสฺส สนฺติเก ปพพชิสฺสุ ๑ เตสฺ (ทฺวินฺนํ สหายกานํ ชนํ) ปพพชิตกาลโต ปญฺจาย สลชโย อติเรก- ลากคฺยสคฺคปฺโต อโหสิ ๑ เต (เทว สหายกา ชนา) กติปาเนน สพุพํ สลชยสฺส สมยํ ปริคฺคณฺหิตฺวา “อาจริย ตุมหากํ ชานนสมโย เอตฺตโกว อูทาหุ อุตฺตริปี อตฺถิติ ปุจฺฉิสฺสุ ๑ “เอตฺตโกว สพุพํ ตุมเหหิ ฌาตฺนฺติ วุตฺเต เต จินฺตยิสฺสุ “เอวํ สติ, อิมสฺส สนฺติเก พุรฺหมจฺริยาโส นโรถโก, มยํ โมกฺขชมฺมํ คเวสิตฺถํ นิกฺขนฺตา, โส (โมกฺขชมฺโม) (อมฺเหหิ) อิมสฺส สนฺติเก อูปาเทตฺถํ น สกฺกา, มหา โข ปน ชมฺพุทฺธิปํ คามนิกม ชนปฺทราชธานีจฺรณฺตา อทฺธา โมกฺขชมฺมเทสํ กณฺจิจิ อาจริยํ ลกฺขิตฺวา ๑ ตโต ปญฺจาย “ยตฺถ ยตฺถ ปณฺชิตฺตา สมณพฺราหฺมณา สนิตฺติ วทฺนฺติ; (เต เทว ชนา) ตตฺถ ตตฺถ กนฺตฺวา สากจฺณํ กโรนฺติ ๑ เตหิ ปญฺจปฺลยํ อณฺเณ กเถตฺถํ น สกฺโกนฺติ, เต ปน เตสํ ปฺลยํ วิสฺสชฺเชนฺติ ๑ (เต เทว ชนา) เอวํ สกลชมฺพุทฺธิปํ ปริคฺคณฺหิตฺวา นินฺตติตฺวา สกฺกฺจานเมว อาคนฺตฺวา “สมม โกลิต อมฺเหสุ โย ปจฺมํ อมตํ อธิคฺจฺจติ, โส อโรจฺเจตฺติ กตฺถิ อํสฺสุ ๑

แปลโดยอรรถ

อนุปฺปนฺเนนฺเว หิ พุทฺเธ ราชคฺโหโต อวิทฺเธ “อุปฺติสฺสคาโม จ โกลิตคาโม จาติ เทว พฺราหฺมณคามา อเหสุ ๑ เตสุ อุปฺติสฺสคาเม สาริยา นาม พฺราหฺมณิยา คพฺทสฺส ปตฺติจฺฐิตทิวเสนฺเว โกลิตคาเม โมกฺคฺลลฺยา นาม พฺราหฺมณิยาปี คพฺโถ ปตฺติจฺฐหิ ๑ ตานิ กิร เทว กฺลาณี ยาว สดตฺมา กุลปฺริวภูฏา อาพฺทฺธปฺฏิพฺทฺธสหายกาเนว ๑ ตาสํ ทฺวินฺนํปี เอกทิวสเมว คพฺทฺธิหารํ อํสฺสุ ๑ อุปฺติสฺสคาโมวสฺส กิพฺนตฺถาย นทึ วา อูชฺยานํ วา คมนกาเล ปญฺจ อาชณฺณรตฺตานิ ๑ เทวปี ชนา ปญฺจปฺลยมาณวกสตฺปฺริวารว โหนฺติ ๑ ราชคฺเห จ อนุสฺวจฺจเร คิรคฺคสมชฺชฺช นาม โหติ ๑ เตสํ ทฺวินฺนํปี เอกภูฏาเนนฺเว มณฺจาติมณฺจํ พนฺธนฺติ ๑ เทวปี เอกโตว นิสฺสิตฺวา สมชฺชํ ปสฺสนฺตา หลิตฺพฺภูฏาเน หสนฺติ, สํเวคฺคภูฏาเน สํเวคํ อาปชฺชนฺติ ทายํ ทาทฺถํ ยุตฺตภูฏาเน ทายํ เทนฺติ ๑